

حکم شاه طهماسب ثانی

(مهر: بندۀ شاه ولایت طهماسب، ۱۱۳۵)

حکم جهان مطاع شد آنکه ایالت و شوکت پناه حشمت و جلالت دستگاه عالیجاه امیرالامراء العظام شمسا للایالة والشوکة والخشمة والجلالة والاقبال محمدقلی خان سعدلو بیگلریگی الکای چخور سعد به شفقت شاهانه سرافراز گشته بداند که عریضه که درین وقت به درگاه جهان پناه فرستاده بود به نظر آفتاب اثر رسید و مراتب معروضه او معلوم رأی جهان آرا گردید. آنچه در خصوص شتر عرض نموده بود مستحسن افتاد و قبل ازین آن عالیجاه را جهت سفارت روم به رکاب اقدس طلب فرموده بودیم. درین وقت که عریضه عالیجاه والی خراسان در باب تسخیر هرات و فراه و غیره به نظر آفتاب اثر رسیده مقدمه سفارت آن عالیجاه را موقوف فرمودیم چون بر مضمون رقم اشرف مطلع گردد به نحوی که عرض نموده، چون در سال قبل چهار صد نفر تفنگچی از سکنه خلخال ملازم نموده بودند ملازمت ایشان را برقرار دانسته اگر زیاده بر آن هم ممکن شود بهتر بزودی بدون تأخیر تدارک دیده به اتفاق جنود برداشته روانه درگاه معلی گردد و قبل ازین مقرب الخاقان

سفره چی باشی را جهت وصول دو انفاد وجوهات نقدی آنجا نزد آن عالیجاه فرستاده بودیم، او را نیز همراه خود آورد و در خصوص تعجیل حرکت خود و آوردن تفنگچی اهمال و سهل انگاری نماید.
از سلسله قدیم که به اخلاص و عقل ایشان اعتمادی باشد بر آن عالیجاه معلوم است که کسی نمانده آیا به چه نحو آن عالیجاه به خود گوارا می نماید که در خانه خود نشسته در رکاب اقدس و خدمت نواب همایون ما نباشد. با این همه حقوق آبا و اجداد چگونه خود را راضی می نماید که پای غیری داخل دولت شود و آن عالیجاه کناره گردی نماید. به هر تقدیر بعد از حصول اطلاع بر مضمون رقم اشرف بزودی ان شاء الله تعالى در کمال امیدواری روانه رکاب اقدس شده به توجهات خسروانه مستعمال باشد.
تحریر افی شهر ذی قعده الحرام سنّة ١٤٤٠.